

طراحی شبکه مکانیابی - مسیریابی محورها تحت امکان ارتباط ناکامل محورها

و ارتباط مستقیم بین غیر محورها

حسین کریمی، دانشجوی دکترا، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران

مصطفی ستاک^{*}، استادیار، دانشکده مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: setak@kntu.ac.ir

دریافت: ۱۳۹۳/۰۴/۱۰ - پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۰۵

چکیده

در این مقاله، مدلی جامع برای مسئله مکانیابی-مسیریابی محور ارایه شده است که ساختار شبکه محوری و غیر محوری به هر گونه‌ای می‌تواند باشد. این مدل در شبکه‌های حمل و نقل عمومی کاربرد دارد. در این مدل علاوه بر مکانیابی و مسیریابی همزمان، از استراتژی تخصیص چندگانه برای اتصال بین غیر محورها و محورها به کارگیری شده است. همچنین غیر محورها هم می‌توانند به طور مستقیم ارتباط داشته باشند. هدف از این مدل، کمینه سازی هزینه‌های ایجاد شبکه و انتقال جریان در شبکه می‌باشد. جهت تسريع در حل مدل و بهبود حد پایین ناشی از آزاد سازی خطی مدل، تعدادی نامساوی معتبر و پیش پردازش، ارایه شده است. با توجه به پیاده‌سازی آن‌ها به روی مسئله‌های نمونه موجود در ادبیات تحقیق و یک نمونه واقعی، عملکردشان مورد سنجش قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که استفاده از تمامی نامساوی‌ها و پیش پردازش‌ها بهترین روش حل در میان روش‌های حل دیگر پیاده‌سازی شده این پژوهش خواهد بود.

واژه‌های کلیدی: مکانیابی محور ناکامل، تخصیص چندگانه، نامساوی معتبر، شبکه حمل و نقل، مسیریابی

۱ - مقدمه

است و در سال‌های اخیر مقالات زیادی در زمینه ارایه مدل‌های مختلف و روش‌های حل این مسئله ارایه شده است (Campbell and O'Kelly, 2012).

مسئله مکانیابی محور، به طور معمول، شامل مکانیابی محورها و غیر محورها و تخصیص غیر محورها به محورها می‌باشد. در واقع، علاوه بر مکانیابی، تخصیص هم انجام می‌گیرد. مراکز محور به عنوان نقاطی هستند که جریان‌های کوچک را جمع‌آوری و آن‌ها را به یک جریان بزرگ تبدیل می‌کنند که این جریان به یک یا چند مرکز محور دیگر انتقال می‌یابد. این مرکز محور هم این جریان‌ها را از هم جدا کرده و

مکانیابی محور^۱ از مسائلی است که در سه دهه گذشته در مکانیابی مطرح شده است. استفاده از شبکه محورها و غیر محورها کاربرد وسیعی در صنایع ارتباطات و مخابرات (Carello et al., 2005, et al., 2004 هوای (Adler and Smilowitz, 2007 : Dennis, 1994) و زمینی (Ishfaq, 2003 : Liu, Li and Chan, 2003) و خدمات Çetiner, Sepil, Ernst and Krishnamoorthy, 1996) پستی (and Süral, 2010) دارد. امروزه مسئله مکانیابی محور یکی از مسائلی است که روز به روز توجه بیشتری را به خود جلب می‌کند و مورد توجه بسیاری از محققان و دانشمندان قرار گرفته

صورتی می‌تواند باشد (حتی می‌تواند کامل باشد)، یعنی حالتی کلی (جامع) دارد. در قسمت ادبیات تحقیق، پژوهش‌هایی که شبکه محوری در آن‌ها ناکامل است مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در مقاله حاضر، شبکه ناکامل بین محورها از نوع چهارم می‌باشد.

مسئله مکان‌یابی محور به طور کلی از سه نگاه طبقه‌بندی می‌شود. ۱) نوع تابع هدف: از انواع تابع هدف می‌توان به میانه، Puerto، پوششی (Campbell, 1994) و میانه ترتیبی (Ramos and Rodriguez-Chia, 2010 تخصیص مراکز غیر محور به محور: که به دو دسته تخصیص یگانه و چندگانه تقسیم می‌شود. ۲) تعداد محور: شامل دو قسمت مشخص و نامشخص است.

اگر مشخص باشد از عبارت ۳- محور استفاده می‌کنند. در پژوهش حاضر تابع هدف از نوع میانه و تخصیص از نوع چندگانه است. همچنین تعداد محورها توسط مدل تعیین می‌شود. یکی از مسائل مهم و کاربردی که می‌توان آن را با مسئله مکان‌یابی محور مدل‌سازی کرد، مسئله حمل و نقل مسافر، به خصوص حمل و نقل عمومی و شهری، می‌باشد. این مسئله در ادبیات تحقیق، با توجه به مطالعات انجام شده‌ما، به ندرت مورد توجه قرار گرفته است. در ادبیات تنها به دو مدل نایکل^۱ و همکاران (Nickel, Schobel and Sonneborn, 2001) و گلاره^۲ و نایکل (Gelareh and Nickel, 2011) می‌توان اشاره کرد. در این نوع از مسائل به دلیل این که مسافر نمی‌خواهد توقف زیادی داشته باشد و همچنین می‌خواهد کمترین فاصله را طی کند، از تخصیص چندگانه استفاده می‌شود (O'kelly and Miller, 1994). از طرفی در حمل و نقل مسافر، ایجاد ارتباط بین تمامی محورها بسیار هزینه‌زا می‌باشد، به همین دلیل استفاده Contreras, Fernández and Marín, 2009 از شبکه کامل محوری، کاری ناکارآمد است (). یکی دیگر از موضوعاتی که در این شبکه‌ها مهم است، ارتباط مستقیم بین غیر محورهاست، گاهی اوقات به دلیل عدم توقف زیاد و طی کردن فاصله کم با توجه به هزینه‌ها، داشتن این ارتباط مؤثرتر و دارای هزینه کمتر خواهد بود. به همین دلیل در این پژوهش از این شرایط استفاده شده است. شبکه‌ای که تحت شرایط بیان شده ایجاد می‌شود،

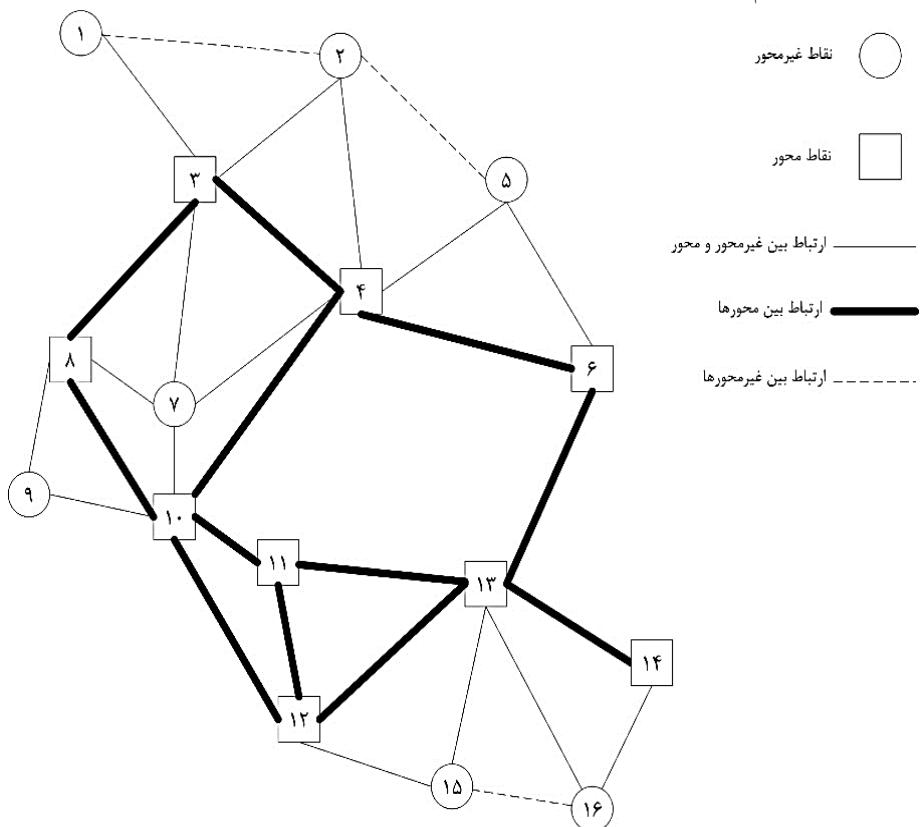
بین نقاط مقصد توزیع می‌کند. پس، می‌توان گفت که این مراکز دارای پنج نقش اساس هستند. ۱) جمع‌آوری جریان‌های کوچک. ۲) تبدیل جریان‌های کوچک به یک جریان بزرگ. ۳) انتقال این جریان بزرگ. ۴) تبدیل جریان بزرگ به جریان‌های کوچک. ۵) توزیع جریان‌های کوچک. لازم به ذکر است که به طور حتم، در این نوع از مسائل، در ارسال جریان بین مبدأ و مقصد، مراکز محور از این پنج نقش استفاده نخواهند کرد، زیرا ممکن است که برای ارسال، تنها یک محور لازم باشد.

در مسئله مکان‌یابی محور که نوعی از مسائل بهینه‌سازی می‌باشد، هدف، یافتن مکان مناسب برای محورها و مسیرها جهت فرستادن کالا از یک سری مبدأ به یک سری مقصد است به گونه‌ای که هزینه جمع‌آوری و توزیع کالا کمینه شود. در این مسئله، شبکه‌های اتصالی میان گره‌های غیر محور و محورها، شبکه فرعی^۲ نامیده می‌شود، در حالی که شبکه اتصال دهنده محورها، شبکه اصلی^۳ نامیده می‌شود. مدل طراحی شده باید به جنبه‌های هر دو شبکه، مکان‌یابی محورها و مسیر تقاضاها پیروزد. تخصیص‌ها هم به گونه‌ای صورت می‌گیرد که میان هر جفت مبدأ و مقصد، مسیری وجود داشته باشد. در بعضی مقاله‌ها فقط به جنبه تخصیص پرداخته شده است (Kuby and Gray, 1993). اما نکته مهم این است که در طراحی شبکه محور هم مکان‌یابی و هم تخصیص، هر دو باید با هم مورد توجه قرار بگیرد چون هر دو از یکدیگر تأثیر می‌پذیرند (Campbell and O'kelly, 2012).

در مسائل محور معمولاً سه فرض لحاظ شده است که به طور خلاصه عبارتند از: ۱) شبکه (گراف) محور کامل است؛ یعنی بین هر جفت محور ارتباط و اتصال وجود دارد. ۲) برای انتقال کالا میان هر دو محور، فاکتور تخفیف^۴ لحاظ می‌شود. ۳) هیچ گونه ارتباط مستقیمی بین دو گره غیر محور وجود ندارد. در مقاله حاضر، دو فرض اول و سوم در نظر گرفته نمی‌شوند. این موضوع باعث می‌شود که علاوه بر امکان ارتباط مستقیم بین دو غیر محور، ارتباط بین محورها به صورت ناکامل (غیرمستقیم) باشد. به طور کلی می‌توان شبکه ناکامل را به چهار دسته تقسیم کرد. مقالاتی که شبکه بین محورها ۱) از نوع شبکه درختی است؛ ۲) از نوع حلقه است؛ ۳) دارای شکل خاصی است؛ ۴) به هر

می باشد که خود نوعی تخصیص چندگانه است. در این شکل به عنوان مثال، جهت انتقال جریان بین نقاط ۲ و ۵ از هیچ محوری استفاده نمی شود و جریان به طور مستقیم ارسال می گردد. همچنین اگر جریانی بخواهد از نقطه ۲ به نقطه ۹ برود باید از محورهای ۳ و ۸ استفاده کند. این شکل تنها نشان دهنده نمونه ای از ساختار شبکه جواب است و نمی توان تمامی مسیرهای انتقال جریان را در این شکل نشان داد.

با توجه به طبقه بندی اوکلی و میلر (O'Kelly and Miller, 1994)، جز پروتکل H است. مثالی از شبکه ای که توسط مدل پژوهش حاضر می تواند ایجاد شود، در شکل ۱ آورده شده است. در این شکل، ۱۶ نقطه وجود دارد که ۹ تای آن ها محور و باقی آن ها غیر محور هستند. تعداد ارتباطات بین محورها ۱۲ و ارتباط بین غیر محورها ۳ می باشد. تعداد یال های بین محور و غیر محورها برابر ۱۵ می باشد. ۶ غیر محور تخصیص چندگانه را انتخاب کردند و یک غیر محور هم تخصیص یگانه را دارا

شکل ۱. نمونه ای از شبکه جواب مدل طراحی شده

موجود در ادبیات شامل هزینه های مسیر یابی و هزینه های ثابت مکان یابی محور، ایجاد ارتباطات محور، محور و غیر محور و پیوندهای غیر محوری است. علاوه بر این، تعدادی نامساوی معنبر برای تنگ کردن مدل، بهتر کردن حد پایین ناشی از آزادسازی خطی و افزایش زمان حل نیز پیشنهاد شده است. در قسمت دوم مقاله، ادبیات تحقیق مورد بررسی قرار خواهد گرفت. مدل سازی مسئله در قسمت سوم آورده شده است.

یکی از نوآوری های مقاله حاضر ارایه مدلی است که دارای شبکه ای کاملاً انعطاف پذیر است. یعنی با اضافه کردن محدودیت هایی قابلیت تبدیل به برخی از مدل های موجود در پیشینه پژوهش را دارد.

همچنین شبکه محوری آن ناکامل است و ارتباط مستقیم بین غیر محورها اجازه داده شده است. از دیگر نوآوری های این مقاله این است که تابع هدف در مدل پیشنهادی برخلاف مقالات

آن به صورت ناکامل است به چهار قسمت طبقه‌بندی می‌شوند که در ادامه آن‌ها بررسی خواهند شد.

۱-۱- شبکه محوری درختی

در این ساختار، تعداد یال‌های ارتباطی بین محورها، یکی‌کمتر از تعداد نقاط محور می‌باشد. در واقع برای رفتن از یک محور به محور دیگر، تنها یک مسیر وجود دارد. این ساختار شبکه محوری در ابتدا توسط کیم^۹ و تچا^{۱۰} (, Kim and Tcha, 1992) مطرح شد. در واقع آن‌ها شبکه محوری خود را یک شبکه دو سطحی نامیدند. در سطح اول که غیر محورها به محورها تخصیص دارند، شبکه ستاره‌ای وجود دارد و در سطح شبکه محوری، ساختار شبکه از نوع درخت است. همچنین، مدل درباره تعداد نقاط محوری تصمیم می‌گیرد. ژانگ^{۱۱} (Zhang, 2009) از این ساختار برای مسئله‌ای با تابع هدف مرکز استفاده کردند. همانند کارهای گذشته در شبکه محور درختی، از استراتژی تخصیص یگانه برای مدل خود که دارای تعداد مشخصی محور می‌باشد، بهره برده‌اند. کترراس^{۱۲} و همکاران (, Contreras, Fernández and Marín, 2009) مدلی مستحکم با استراتژی تخصیص یگانه و در نظر گرفتن تعداد مشخصی محور، برای مسئله مکان‌یابی محور دارای شبکه درختی ارایه کردند. این مدل هزینه انتقال جریان را نیز کاهش می‌دهد و همچنین مسیر انتقال بین نقاط را نیز مشخص می‌کند. در ادامه، کترراس و همکاران (Contreras, Fernández and Marín, 2010) را از لحاظ تعداد متغیرها کاهش دادند و مدلی جدید تحت همان شرایط قبلی مطرح کردند.

۱-۲- شبکه محوری حلقه‌ای

در ساختار حلقه‌ای، تعداد یال‌های ارتباطی بین محورها دقیقاً برابر تعداد محورها می‌باشد. هر محور، دارای یک خروجی و یک ورودی است و همانند ساختار جواب یک مسئله فروشنده دوره گرد می‌باشد و این بدان معنا است که یک تور بین محورها ایجاد خواهد شد. در این قسمت از ادبیات مطالعات کمی انجام شده است (Klincewicz, 1998). استراتژی تخصیص یگانه برای این مدل در نظر گرفته شده است. چیو^{۱۳} و همکاران (Chiu, Lee and Ryan, 1995) هم از این ساختار در پژوهش خود استفاده کردند. همچنین وانگ^{۱۴} و همکاران (Wang, Lin and Chang,)

در بخش چهارم، گروهی از نامساوی‌های معتبر ارایه شده است که موجب ایجاد برش در فضای جواب آزادسازی خطی می‌شود. قسمت پنجم به بررسی این نامساوی‌ها و عملکرد آن‌ها به روی مجموعه داده‌های اختصاص داده شده است. یک مثال موردنی برای شهرهای ایران در بخش ششم آمده است و در نهایت، نتیجه‌گیری پژوهش در بخش هفتم آورده شده است.

۲- پیشینه موضوع

مسئله مکان‌یابی محور، در ابتدا توسط اوکلی (O'kelly, 1986) مدل‌سازی شد. اوکلی (O'kelly, 1987) اولین مدل درجه دوم مسئله تسهیلات محور با شرط ارتباط تخصیص مراکز غیر محور به یک مرکز محور را مطرح کرد. تابع هدف این مدل، کم کردن هزینه کل حمل و نقل جریان‌های ارتباطی بود. او به دلیل صرفه اقتصادی در هزینه ارتباطی بین مراکز محور، عامل تخفیف α را که عددی بین ۰ و ۱ است، مطرح کرد. این عامل برای ارتباطات بین محورها استفاده می‌شود. اولین مدل با در نظر گفتن تخصیص چندگانه توسط کمبل (Campbell, 1992) مطرح شد. همچنین اولین مدل‌سازی خطی مسئله مکان‌یابی محور با در نظر داشتن تعداد مشخصی از محور توسط کمبل بیان شد (Campbell, 1994). در ادبیات تحقیق چند مقاالت مربوطی همانند اوکلی و میلر (O'kelly and Miller, 1994)، کلینسیچ^{۱۵} Alumar and Kara, (Klincewicz, 1998) و زنجیرانی فراهانی و همکاران (Zanjirani Farahani et al., 2013) وجود دارد که خوانندگان علاقه‌مند می‌توانند برای مطالعه بیشتر در این زمینه، به آن‌ها و منابع درونشان مراجعه نمایند. به دلیل استفاده از یک شبکه ناکامل برای محورها و استفاده از ارتباط بین غیر محورها، در ادامه به ادبیات این دو قسمت پرداخته می‌شود.

۱-۱- شبکه محوری ناکامل

همان‌طور که بیان شد، به طور معمول، شبکه بین محورها در ادبیات به صورت کامل در نظر گرفته می‌شود. اما در ادبیات مکان‌یابی محور، مقالات متعددی نیز وجود دارد که این فرض را در نظر نگرفته‌اند. همان‌طور که بیان شد، پژوهش‌هایی که شبکه

شبکه محوری در نظر می‌گیرد. آن‌ها، هزینه انتقال جریان و مسیریابی را در مدل خود در نظر نگرفتند. گلاره و نایکل (Gelareh and Nickel, 2011) مدلی با تعداد محدودیت‌ها و متغیرهای کمتری ارایه کردند. مدل آن‌ها همانند پژوهش‌های قبلی در این زمینه، دارای شرایط تخصیص چندگانه بوده است. تابع هدف در این تحقیق همانند، مدل نایکل و همکاران (Nickel, Schobel and Sonneborn, 2001) بوده است. کاتانزارو^{۲۰} و همکاران (Catanzaro et al., 2011) در مدلی دو لایه‌ای از ساختاری جامع برای شبکه محور استفاده کردند. آن‌ها، تنها، هزینه انتقال جریان کالا را در نظر گرفتند.

۲-۲- ارتباط بین غیر محورها

یکی دیگر از فرض‌های ابتدایی مکان‌یابی محور، نبود ارتباط مستقیم بین غیر محورها می‌باشد. این فرض در ابتدا توسط آیکین^{۲۱} (Aykin, 1994) آزادسازی شد. در مدل او، تعداد مکان‌های محور از پیش تعیین شده بود. همچنین آیکین (Aykin, 1995) هم از این ساختار برای مدل پیشنهادی خود بهره برده و در هر دو مدل او از تخصیص یگانه استفاده شده است. استراتژی تخصیص چندگانه برای مدل در نظر گرفته شده است. نایکل و همکاران (Nickel, Schobel and Sonneborn, 2001) هم در مدل خود این ارتباط مستقیم را همانند یون و کورنت (Yoon and Current, 2008) و کاتانزارو و همکاران (Catanzaro et al., 2011) در نظر گرفتند. با توجه به ادبیات تحقیق، در همه مدل‌ها، هزینه ثابت ارتباط بین غیر محورها و محورها در نظر گرفته نشده است. عدم توجه به این موضوع باعث می‌شود که مدل‌ها برای ارتباطات بیشتری از این جنس تمایل پیدا کنند. برای دست‌یابی به این امر، متغیر جدیدی باید جهت تشخیص ایجاد ارتباط و یا عدم ارتباط در مدل مکان‌یابی-مسیریابی محور اضافه شود. همچنین، با توجه به این که مدل نایکل و همکاران (Nickel, Schobel and Sonneborn, 2001)، مدلی دارای شبکه محوری جامع و با در نظر گرفتن ارتباطات مستقیم بین غیر محورهاست، اما دارای محدودیت‌ها و متغیرهای زیادی است. در پژوهش حاضر، فرضیات آن‌ها در نظر گرفته شده است و مدل پیشنهادی از لحاظ اندازه، کوچک‌تر و

(2006) نیز از ساختار حلقه‌ای برای محورها در سیستم‌های مخابراتی استفاده کرده‌اند.

۳-۱-۲- شبکه محوری دارای شکل خاص

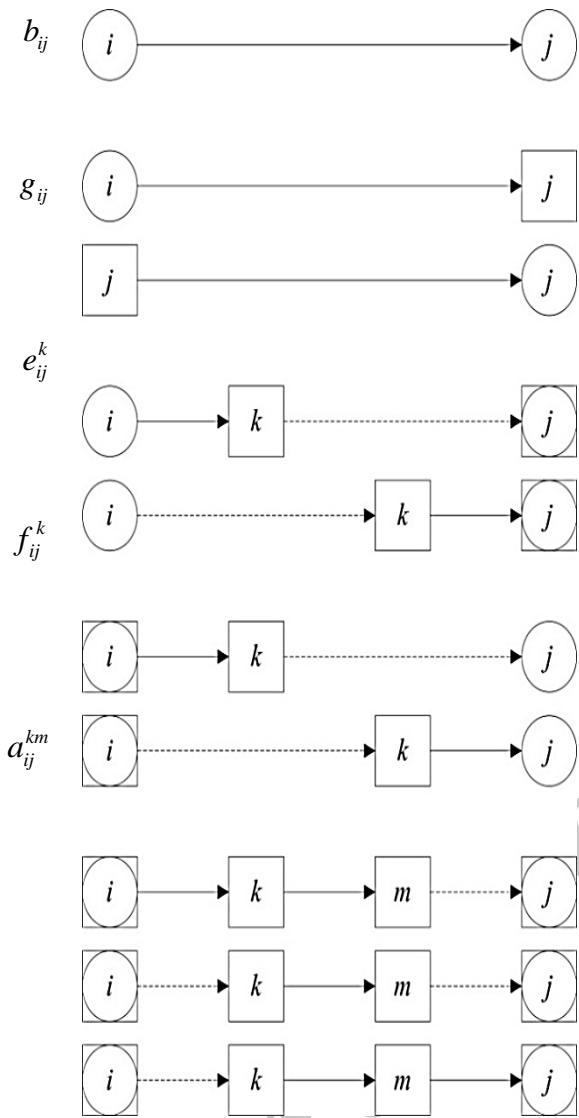
منظور از شکل‌های خاص برای شبکه محوری، شکل‌هایی هستند که درختی و حلقه‌ای نمی‌باشند، بلکه از ساختارهای دیگری پیروی می‌کنند. به عنوان مثال، می‌توان به ساختاری که یک محور، تنها می‌تواند به تعداد مشخصی محور متصل شود نام برد که واسنر^{۱۵} و زاپفل^{۱۶} (Wasner and Zapfel, 2004) در مقاله خود از آن استفاده کردند. آن‌ها مدلی کاملاً غیر خطی با استراتژی تخصیص چندگانه ارایه کردند. کالیک^{۱۷} و همکاران (Calik et al., 2009) مدلی مطرح کردند که برای رفتن از یک غیر محور به غیر محور دیگری حداکثر می‌توان از چهار محور گذشت، این موضوع باعث می‌شود که شبکه محوری مدل آن‌ها به صورت درختی، حلقه‌ای و کامل محض، نباشد و دارای شکل خاصی است. آلومار و همکاران (Alumar, Kara and Karasan, 2009) مدلی ارایه کردند که در آن، تعداد محورها و ارتباطات بین محور از قبل تعیین می‌شود و جزء ورودی‌های مدل است. استراتژی به کار گرفته شده برای تخصیص در این مدل از نوع یگانه بوده است. در مدل آن‌ها، هزینه ایجاد محور و ارتباطات در نظر گرفته نشده است.

۴-۱-۲- شبکه محوری جامع

در این ساختار، شکل شبکه محوری توسط مدل تعیین می‌شود و هر ساختاری (درختی، حلقه‌ای و کامل) می‌تواند بگیرد. در ادبیات این قسمت از تحقیق، ابتدایون^{۱۸} و همکاران (Beak and Tcha, 2000) یک مدل مکان‌یابی محور ارایه کردند که از ساختار شبکه محور جامعی برخوردار است. مدل آن‌ها، هزینه ایجاد محورها را در نظر نگرفته است. سپس، نایکل و همکاران (Nickel, Schobel and Sonneborn, 2001) مدلی کردند که دارای محدودیت‌ها و متغیرهای زیادی است. همچنین، هزینه احداث محورها، انتقال جریان و ایجاد ارتباطات محوری در نظر گرفته شده است. یون و کورنت^{۱۹} (Yoon and Current, 2008) مدلی ارایه کردند که ساختاری جامع را برای

نشان داده شده است. خطوط پیوسته یا (ارتباط مستقیم) را نشان می‌دهد و خط - فاصله‌ها هم مسیر را نمایش می‌دهند.

بهتر از مدل پیشین می‌باشد. در قسمت بعد، مدل پیشنهادی ارایه می‌گردد.

شکل ۲. متغیرهای مربوط به انتقال جریان

z_{km} ، ارتباط مستقیم بین دو محور k و m را نشان می‌دهد. اگر این ارتباط وجود داشته باشد، مقدارش برابر یک، در غیر این صورت برابر صفر خواهد شد و z_k هم اگر برابر یک شد، یعنی نقطه k یک محور است، در غیر این صورت برابر صفر می‌شود. با توجه به مطالب بیان شده، مدل مسئله مکان‌یابی - مسیریابی، تحت شرایط ارتباط ناکامل شبکه محوری و امکان ارتباط مستقیم بین دو محور به صورت زیر خواهد بود.

-۳- مدل سازی

در این بخش به مدل سازی مسئله، تحت شرایط بیان شده، پرداخته می‌شود، سپس برخی از ویژگی‌های مدل، بیان خواهد شد. ابتدا شاخص‌ها و ورودی‌های مورد استفاده در مدل معرفی می‌شود. فرض می‌شود که تعداد نقاط ورودی مسئله برابر N است. شاخص‌های i ، j ، k و m شمارنده این نقاط هستند. ضریب تخفیف، برای انتقال جریان در مسیر بین دو محور است. c_{ij} ، هزینه انتقال جریان بین نقاط i و j می‌باشد و گراف هزینه‌ها غیر جهت‌دار است. w_{ij} ، میزان جریان انتقالی بین نقاط i و j است که این میزان جریان بین همه نقاط بزرگتر از صفر در نظر گرفته شده است. I_{km} هزینه ایجاد ارتباط محوری بین k و m می‌باشد و J_{ij} هزینه ایجاد (یا نگهداری) ارتباط بین نقاط i و j است که حداقل یکی از آن‌ها محور هستند. بعد از معرفی ورودی‌ها و شاخص‌ها، به معرفی متغیرها پرداخته می‌شود. a_{ij}^{km} برابر یک خواهد شد اگر برای رفت از i به j از محورهای k و m عبور شود، در غیر این صورت برابر صفر می‌شود. e_{ij}^k برابر یک می‌شود، اگر برای رفت از غیر محور i به j از محور k عبور شود، در غیر این صورت مقدارش برابر صفر است. f_{ij}^k برابر یک است، اگر برای رفت از i به غیر محور j از محور k استفاده شود، در غیر این صورت برابر صفر خواهد شد. g_{ij} برابر یک خواهد شد اگر به طور مستقیم از i به j جریان انتقال پیدا کند (یعنی i به j متصل است) به شرطی که دقیقاً یکی از آن‌ها محور باشد، در غیر این صورت برابر صفر می‌شود. b_{ij} برابر یک خواهد شد اگر به طور مستقیم، جریان از غیر محورهای i و j انتقال پیدا کند (یعنی i به j متصل است)، در غیر این صورت برابر صفر می‌شود. در واقع اگر ارتباط مستقیم بین دو محوری ایجاد شود، این متغیر این موضوع را نشان می‌دهد. متغیرهایی که تا کنون بیان شده‌اند در شکل ۲ آورده شده‌اند. در این شکل، غیر محور با دایره و محور با مربع

$$\begin{aligned}
& \min \sum_i \sum_j \sum_k \sum_m \alpha c_{km} w_{ij} a_{ij}^{km} + \sum_i \sum_j \sum_k w_{ij} (c_{ik} e_{ij}^k + c_{kj} f_{ij}^k) + \sum_i \sum_j c_{ij} w_{ij} g_{ij} + \\
& \sum_i \sum_j c_{ij} w_{ij} b_{ij} + \sum_k F_k y_k + \sum_k \sum_{m>k} I_{km} z_{km} + \sum_i \sum_{j>i} J_{ij} (g_{ij} + b_{ij}) \\
& \sum_{m \neq i} a_{ij}^{im} + \sum_{m \neq i} e_{ij}^m + g_{ij} + b_{ij} = \gamma & \forall i, j, (i \neq j) \\
& \sum_{m \neq j} a_{ij}^{mj} + \sum_{m \neq j} f_{ij}^m + g_{ij} + b_{ij} = \gamma & \forall i, j, (i \neq j) \\
& \sum_{m \neq i, k} a_{ij}^{km} + f_{ij}^m - \sum_{m \neq j, k} a_{ij}^{mk} + e_{ij}^m = \cdot & \forall i, j, k, (i \neq j, i \neq k, j \neq k) \\
& e_{ij}^k \leq \gamma - y_i & \forall i, j, k, (i \neq j) \\
& f_{ij}^k \leq \gamma - y_j & \forall i, j, k, (i \neq j) \\
& e_{ij}^k + \sum_{m \neq j, k} a_{ij}^{km} \leq y_k & \forall i, j, k, (i \neq j, i \neq k, j \neq k) \\
& f_{ij}^k + \sum_{m \neq i, k} a_{ij}^{km} \leq y_k & \forall i, j, k, (i \neq j, i \neq k, j \neq k) \\
& g_{ij} + r a_{ij}^{ij} + \sum_{m \neq i, j} a_{ij}^{im} + \sum_{m \neq i, j} a_{ij}^{mj} \leq y_i + y_j & \forall i, j, (i \neq j) \\
& g_{ij} \leq \gamma - y_i - y_j & \forall i, j, (i \neq j) \\
& r b_{ij} \leq \gamma - y_i - y_j & \forall i, j, (i \neq j) \\
& \sum_k y_k \geq 2 & (12) \\
& a_{ij}^{km} + a_{ij}^{mk} \leq z_{km} & \forall i, j, k, m, (i \neq j, k \neq m) \\
& e_{ij}^k \leq g_{ik} & \forall i, j, k, (i \neq j) \\
& f_{ij}^k \leq g_{kj} & \forall i, j, k, (i \neq j) \\
& b_{ij} - b_{ji} = \cdot & \forall i, j, (i \neq j) \\
& g_{ij} - g_{ji} = \cdot & \forall i, j, (i \neq j) \\
& z_{km} - z_{mk} = \cdot & \forall k, m, (k \neq m) \\
& a_{ij}^{km} \geq \cdot & \forall i, j, k, m \\
& e_{ij}^k \geq \cdot & \forall i, j, k \\
& f_{ij}^k \geq \cdot & \forall i, j, k \\
& b_{ij} \geq \cdot & \forall i, j \\
& g_{ij} \geq \cdot & \forall i, j \\
& z_{km} \in \{\cdot, \gamma\} & \forall k, m \\
& y_k \in \{\cdot, \gamma\} & \forall k
\end{aligned}$$

محدودیت‌های ۱۶-۱۸ به این دلیل آورده شده‌اند که به دلیل غیر جهت‌دار بودن ماتریس هزینه‌ها، مسیر ارسال همانند دریافت جریان است. در غیاب محدودیت‌های ظرفیت برای ارتباطات، متغیرهای مربوط به انتقال جریان، مقدار صفر یا یک می‌گیرند و Campbell, نیازی به محدود کردن آن‌ها به صفر و یک نیست (1994).

این شرایط در محدودیت‌های ۱۹-۲۳ آورده شده است. در محدودیت‌های ۲۴ و ۲۵، متغیرهای مربوط به ایجاد محور و ارتباط محوری صفر و یکی در نظر گرفته شده‌اند.

مدل پیشنهادی دارای $n^4 + 5n^3 + 4n^2 - 2n + 1$ محدودیت، $n^4 + 2n^3 + 2n^2$ متغیر نامنفی و $n^2 + n$ متغیر Nickel, Schobel (2001) به ترتیب $2n^4 + 3n^3 + 5n^2$ (and Sonneborn, 2001) و $n^2 + n$ محدودیت، متغیر نامنفی و متغیر دودویی است. این نشان می‌دهد که علاوه بر گسترش مدل، تعداد محدودیت‌ها و متغیرها در مدل ما کمتر شده است. در ادامه دو ویژگی از مدل بیان می‌شود. ویژگی ۱. اگر محدودیت ۲۶ به مدل اضافه شود، استراتژی مدل، تخصیص یگانه خواهد شد.

$$\sum_{j < i} g_{ij} \leq 1 \quad \forall i \quad (26)$$

ویژگی ۲. اگر محدودیت ۲۷ به مدل اضافه شود، شبکه محوری، تبدیل به شبکه درختی می‌شود، زیرا در هر درخت تعداد یال‌ها یک واحد از تعداد نقاط درخت کمتر است. پس با توجه به محدودیت ۱۸، سمت راست معادله ۲۷ در ۲ ضرب شده است.

$$\sum_k \sum_{m \neq k} z_{ij} = 2 \sum_k y_k - 2 \quad (27)$$

با توجه به ویژگی‌های بیان شده، می‌توان به اکثر شبکه‌هایی که تاکنون در ادبیات وجود داشته است، دست یافت. برای مثال، اگر محدودیت‌های ۲۶ و ۲۷ استفاده شود، شبکه طراحی شده Contreras, همانند شبکه مدل کونترراس و همکاران (Contreras, Fernández and Marín, 2009) و کونترراس و همکاران (Fernández and Marín, 2010) (Contreras, Fernández and Marín, 2010) خواهد شد.

تابع هدف (۱) به دنبال کاهش چهار عامل در طراحی شبکه مسئله است. ۱) هزینه انتقال جریان در مسیر به دست آمده که شامل قسمت‌های اول، دوم، سوم و چهارم از تابع هدف می‌شوند؛ ۲) هزینه احداث محورها که شامل قسمت پنجم تابع هدف است؛ ۳) هزینه احداث ارتباطات محوری که قسمت ششم تابع هدف، این موضوع را نشان می‌دهد؛ ۴) هزینه ایجاد (یا نگهداری) ارتباطات بین محور و غیر محور و یا ارتباط مستقیم دو غیر محور که قسمت نهایی تابع هدف به دنبال این موضوع است. محدودیت‌های ۴-۶ که محدودیت‌های تعادل جریان نام دارند، به ترتیب برای مبادی، مقاصد و مسیرهای مابین می‌باشد. محدودیت‌های ۵ بیان می‌کند که متغیرهای e_{ij}^k در صورتی می‌توانند مقدار بگیرند که نقطه i محور نباشد. همچنین، عملکرد محدودیت‌های ۶ برای این است که متغیرهای f_{ij}^k اگر نقطه j محور نباشد، می‌توانند مقدار بگیرند.

محدودیت‌های ۷ و ۸ نشان می‌دهد که اگر k نقطه محور باشد، آنگاه می‌توان از آن نقطه محوری برای رفتن از یک مبدأ به مقصدی استفاده کرد. استفاده از یک یال برای انتقال جریان از مبدأ به مقصدی، وابسته به وضعیت محور بودن یا نبودن مبدأ و مقصد است که این موضوع توسط محدودیت‌های ۹ بیان شده است. محدودیت‌های ۱۰ برای این است که اگر تنها یکی از نقاط i و j محور باشند، آنگاه g_{ij} می‌تواند مقدار بگیرد.

اگر هیچ‌کدام از نقاط i و j محور نباشند، آنگاه b_{ij} می‌تواند مقدار بگیرد که این موضوع توسط محدودیت‌های ۱۱ مطرح شده‌اند. محدودیت ۱۲ برای این آورده شده است که برای استفاده از مفهوم محورها و استفاده از تخفیف بین محورها باید حداقل یک ارتباط محوری وجود داشته باشد که این موضوع با داشتن حداقل دو محور برقرار خواهد شد.

اگر ارتباط محوری بین k و m موجود باشد، آن گاه متغیرهای a_{ij}^{mk} یا a_{ij}^{km} می‌تواند مقدار بگیرد که محدودیت‌های ۱۳، این شرایط را ایجاد می‌کنند. محدودیت‌های ۱۴ و ۱۵ بیان می‌کنند که اگر ارتباط بین یک غیر محور و محور وجود داشت، آنگاه می‌توان از این ارتباط در مسیر ارسال و یا دریافت غیر محور از آن استفاده کرد.

با توجه به این موضوع، حداقل مقدار عبارت بیان شده، مطابق عبارت ۳۱ است. برای عبارت ۳۲ هم همین شرایط برقرار است.

$$\sum_i \sum_{j \neq i} g_{ij} \geq 2(N - \sum_k y_k) \quad (33)$$

قضیه ۳. نامساوی‌های ۳۳ برای مدل ارایه شده مععتبر است. اثبات. همان‌طور که بیان شد، متغیر g_{ij} نشان‌دهنده وجود ارتباط بین محور و غیر محور هم هستند. مجموع این متغیرها هنگامی کم‌ترین مقدار خود را خواهند گرفت که تخصیص یگانه رخ دهد. پس دقیقاً به تعداد نقاط غیر محور، ارتباط وجود خواهد داشت، یعنی $N - \sum_k y_k$ ، اما با توجه به محدودیت‌های ۱۷، این مقدار باید دو برابر شود. $\square$ (34)

$$\sum_{m \neq k} z_{km} \geq y_k \quad \forall k$$

قضیه ۴. نامساوی‌های (۳۴) برای مدل مععتبر هستند. اثبات. اگر نقطه k یک محور باشد. با توجه به محدودیت‌های ۱۲-۲، حتماً باید حداقل به یک محور دیگری مرتبط باشد. در نامساوی‌های ۳۴، اگر نقطه k محور باشد؛ آنگاه $\sum_{m \neq k} z_{km} \geq 1$ برقرار می‌شود که موجب پیاده‌سازی شرایط بیان شده می‌شود. $\square$ (35) $\sum_{k \neq m} a_{ij}^{km} \leq y_m \quad \forall i, j, m, (i \neq j) \quad (36)$

قضیه ۵. نامساوی‌های (۳۵) و (۳۶) برای مدل این پژوهش مععتبر هستند.

اثبات. همان‌طور که در تعریف متغیر a_{ij}^{km} آمده است، k و m باید محور باشند. پس برای رفتن از مبدأ به مقصدی از طریق یک محور، در صورتی آن محور می‌تواند از مسیر محورهای دیگر جریان را ارسال یا دریافت کند، که خودش محور باشد. این موضوع در نامساوی‌های ۳۵ و ۳۶ نشان داده شده است.

البته باید برای تمامی مبادی و مقاصد، مقادیر $b_{ij} = 0$ شود. در ادامه برای بهبود در زمان حل مسئله و افزایش حد پایین به دست آمده از آزادسازی خطی مسئله، گروهی نامساوی معابر ارایه شده است.

۴- نامساوی‌های مععتبر

برای محدود کردن فضای جواب مدل آزاد شده خطی، شش نامساوی ارایه شده است که در ادامه ارایه می‌شوند.

$$z_{km} \leq y_k \quad \forall k, m, (k \neq m) \quad (29)$$

$$z_{km} \leq y_m \quad \forall k, m, (k \neq m) \quad (30)$$

قضیه ۱. نامساوی‌های ۲۹ و ۳۰ برای مدل مععتبر است. اثبات. در صورتی ارتباط بین دو محور k و m می‌تواند برقرار باشد که هر دو مکان k و m هم‌زمان محور باشند. لازم به ذکر است که این نامساوی‌ها به عنوان محدودیت در مدل مطرح خواهند شد، زیرا ترکیب محدودیت‌های ۹-۵ و ۱۳ بیان‌گر این موضوع هستند.

$$\sum_{j \neq i} \sum_{k \neq j} e_{ij}^k \leq (N - 2)(1 - y_i) - \sum_{j \neq i} b_{ij} \quad \forall i \quad (31)$$

$$\sum_{i \neq j} \sum_{k \neq i} f_{ij}^k \leq (N - 2)(1 - y_j) - \sum_{i \neq j} b_{ij} \quad \forall j \quad (32)$$

قضیه ۲. نامساوی‌های ۳۱ و ۳۲ برای مدل ارایه شده مععتبر هستند. اثبات. برای هر نقطه i ، اگر محور نباشد و به هیچ غیر محور دیگری هم مستقیماً متصل نباشد، حداقل مقداری که $\sum_{j \neq i} \sum_{k \neq j} e_{ij}^k$ است؛ زیرا $i \neq j$ و $j \neq k$ است و همچنین هر نقطه می‌تواند به تمامی محورها هم متصل باشد. حال، اگر این نقطه ارتباط مستقیمی هم با نقاط غیر محور دیگری هم داشته باشد، باید آن‌ها را از این مقدار کم کرد.

۵- محاسبات رایانه‌ای

۲۰۰۰۰۰۰ در نظر گرفته شده است. همچنین $J_{ij} = 300 \cdot C_{ij}$ برای داده‌های CAB و $I_{km} = 5000 \cdot C_{km}$ و $J_{ij} = 100 \cdot C_{ij}$ برای داده‌های AP قرار داده شده است.

مسئله‌های استفاده شده، به صورت $\alpha \times 10^x$. تعداد نقاط. نام داده) نشان داده می‌شوند. مثلاً $AP \cdot 10^7$ یعنی اینکه داده مورد استفاده از نوع AP است که دارای ۱۰ نقطه است و α برابر 10^7 در نظر گرفته شده است.

۵-۱- بررسی عملکرد پیش‌پردازش‌ها و نامساوی‌های

معتبر

در این قسمت، برای بررسی بهتر عملکرد نامساوی‌های معتبر و پیش‌پردازش‌های پیشنهادی، مسئله‌ها به ۸ روش حل شده‌اند که به ترتیب در زیر تعریف شدند.

- (۱) بدون استفاده از هیچ‌گونه پیش‌پردازش و نامساوی معتبری.
- (۲) استفاده از پیش‌پردازش‌ها.
- (۳) استفاده از نامساوی‌های معتبر (۲۹) و (۳۰).
- (۴) استفاده از نامساوی‌های معتبر (۳۱) و (۳۲).
- (۵) استفاده از نامساوی‌های معتبر (۳۳).
- (۶) استفاده از نامساوی‌های معتبر (۳۴).
- (۷) استفاده از نامساوی‌های معتبر (۳۵) و (۳۶).
- (۸) استفاده از تمامی پیش‌پردازش‌ها و نامساوی‌های معتبر.

نتایج محاسباتی در جدول ۱ تا ۳ آورده شده است. در این جداول که به ترتیب برای عملکرد درصد فاصله حد پایین از جواب بهینه ($Obj - LB$) / LB) که Obj مقدار بهینه و LB مقدار حد پایین بدست آمده است، زمان حل مسئله و CPLEX 12 تعداد گره‌های استفاده شده در روش حل نرم‌افزار هستند، نتایج هر ۸ روش به ترتیب در ستون‌ها آمده است. همچنین برای نمایش بهتر عملکرد هشت روش پیاده‌سازی شده، نمودارهای شکل ۳ تا ۵ ارایه شده‌اند.

در این قسمت ابتدا برای تسهیل در محاسبات، چند پیش‌پردازش معرفی شده است. سپس، مدل و عملکرد پیش‌پردازش و نامساوی‌های معتبر برای داده‌هایی که در ادامه مطرح خواهد شد، مورد تحلیل قرار گرفته است. عبارات ۳۹-۳۷ می‌توانند قبل از حل مسئله پردازش شوند تا بهبودی در زمان حل مسئله ایجاد کنند.

$$g_{ii} = 0 \quad \forall i \quad (37)$$

$$e_{ik}^k = 0 \quad \forall i, k \quad (38)$$

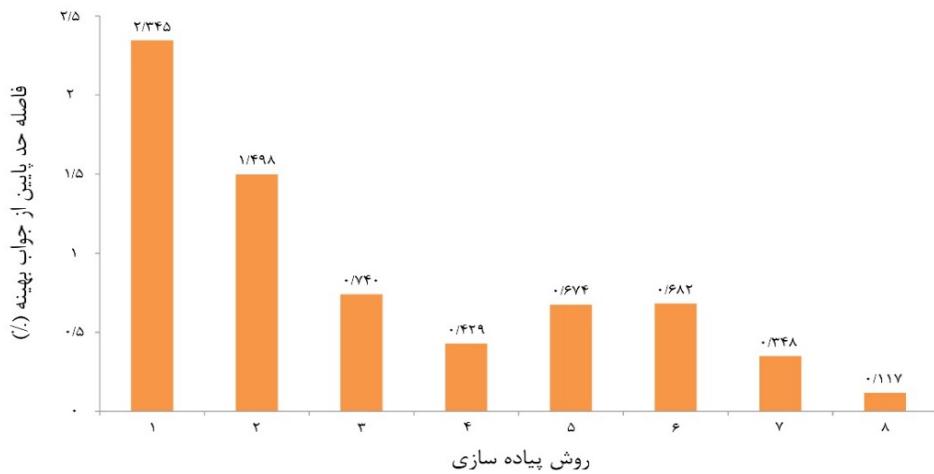
$$f_{ik}^k = 0 \quad \forall i, k \quad (39)$$

۵-۱-۱- مسئله‌های آزمایشی

در این قسمت از داده‌های پست استرالیا (AP)، و هواپیمایی آمریکا، که معروف به CAB است، استفاده شده است. داده‌های CAB توسط اوکلی (O'Kelly, 1986) در ادبیات مکانیابی محور مطرح شده است و دارای ۲۵ نقطه است. زیرمجموعه‌های ۵، ۱۰ و ۲۰ تایی ابتدایی این داده هم در ادبیات تعریف شده است و در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است.

Ernst and Krishnamoorthy (1996) هم داده‌های پست استرالیا را مطرح کردند. جریان بین نقاط در این داده که حداقل ۲۰۰ عدد می‌باشد، نامتقارن می‌باشد. از این ۲۰۰ نقطه، می‌توان مسئله‌های متفاوتی را استخراج کرد که نحوه آن را Ernst و Krishnamoorthy (1996) توضیح داده‌اند.

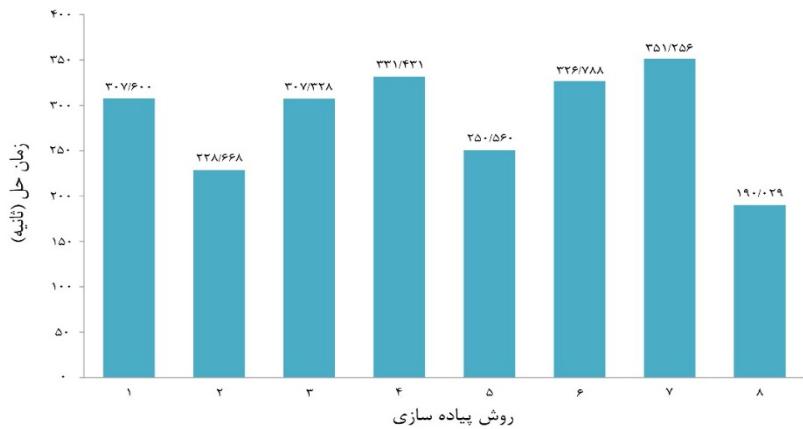
ما از داده‌هایی با ۱۰، ۱۵ و ۲۰ نقطه برای داده‌های پست استرالیا استفاده کردیم. به دلیل این که زمان حل مسئله‌های بزرگ‌تر از حد زمانی که برای حل فرض کردہ‌ایم (یعنی ۴۸۰۰ ثانیه) بیشتر شده، داده‌های بزرگ‌تر مورد تحلیل قرار نگرفته است. مقادیر α برابر $0/5$ ، $0/7$ و $0/9$ انتخاب شده است. مقادیر هزینه احداث محورها برای داده‌های CAB و AP به ترتیب

شکل ۳. میانگین فاصله حد پایین از جواب بهینه برای نامساوی‌های معترض و پیش پردازش‌ها برای داده‌های CAB و AP

جدول ۱. نتایج مربوط به فاصله حد پایین از جواب بهینه (%) برای داده‌های CAB و AP

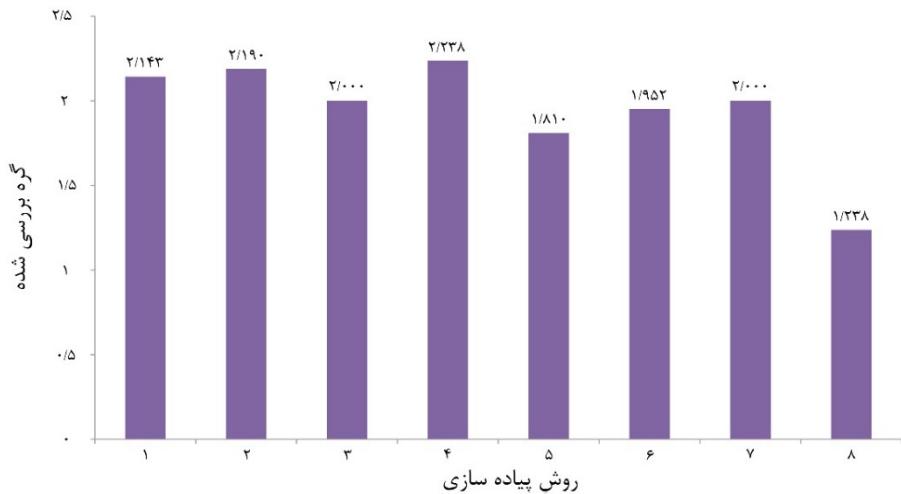
(۱)	(۷)	(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)	Obj	نام مسئله
۰/۱۴۲	۱/۰۰۸	۴/۲۱۸	۴/۲۱۸	۳/۱۷۷	۸/۲۸۰	۸/۲۸۰	۸/۲۸۰	۱۸۱۸۱۳۶۱۳/۹۴۰	CAB.۰.۵
۰/۰۰۰	۰/۹۱۰	۲/۰۵۵	۲/۰۴۳	۰/۰۳۴	۱/۰۰۶	۳/۰۳۱	۳/۰۳۱	۱۹۷۵۳۶۱۵۱/۵۱۶	CAB.۰.۷
۰/۴۰۷	۰/۵۰۱	۰/۸۰۳	۰/۸۰۳	۰/۴۰۹	۰/۰۰۱	۱/۰۳۵	۱/۰۳۵	۲۰۸۴۶۹۲۱/۶۶۴	CAB.۰.۹
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۰۰	۰/۱۳۵	۲/۰۷۸۶	۲/۰۷۸۶	۵۵۲۱۷۸۶۶۴/۵۰۲	CAB.۱۰.۵
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۹۰۸	۰/۰۹۰۸	۰/۰۰۰	۰/۰۰۹	۴/۰۸۹۳	۴/۰۸۹۳	۶۵۴۷۵۸۶۸۰/۷۱۷	CAB.۱۰.۷
۰/۰۰۰	۰/۰۳۹	۰/۰۶۱	۰/۰۶۱	۰/۰۰۰	۰/۰۳۹	۰/۰۶۲۷	۰/۰۶۲۷	۷۰۴۶۰۶۸۰۴/۸۸۴	CAB.۱۰.۹
۰/۱۹۲	۰/۹۴۸	۱/۰۱۹	۰/۸۴۴	۰/۹۷۹	۱/۰۱۹	۱/۰۴۶۳	۲/۱۴۷	۸۳۰۷۰/۰۳۱	AP.۱۰.۵
۰/۰۵۳۴	۱/۰۴۶	۱/۰۴۶	۱/۰۳۲۷	۱/۰۴۶	۱/۰۴۶	۲/۰۸۹۶	۳/۰۸۶۰	۸۷۵۸۳/۴۲۵	AP.۱۰.۷
۰/۲۵۳	۱/۰۲۲	۱/۱۱۷	۱/۰۲۱۳	۱/۰۲۲	۱/۰۲۲	۱/۰۶۲۹	۲/۰۳۶۵	۹۰۶۸۳/۹۸۵	AP.۱۰.۹
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۵۲	۰/۰۱۵۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۵۲	۰/۰۱۵۲	۰/۰۱۵۲	۱۰۳۴۱۱۷۲۷۰/۵۸۰	CAB.۱۰.۵
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۵۸	۰/۰۰۵۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۵۸	۰/۰۰۵۸	۱۹۰۳۶۱۸۳۸۰/۴۷۷	CAB.۱۰.۷
۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۴۷	۲۳۰۹۱۴۱۲۶۳/۷۹۰	CAB.۱۰.۹
۰/۰۰۲۳	۰/۰۰۲۳	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۲۸	۰/۰۰۲۸	۳۱۰۵۰۵۳۱۷۱۰/۰۵۷۱	CAB.۲۰.۵
۰/۰۰۹۶	۰/۰۰۹۶	۰/۰۱۰۲	۰/۰۱۰۲	۰/۰۰۹۸	۰/۰۱۰۲	۰/۰۱۰۲	۰/۰۱۰۲	۴۰۹۴۶۱۱۷۰۸/۲۱۸	CAB.۲۰.۷
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۳۰	۰/۰۰۳۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۳۰	۰/۰۰۳۰	۵۰۰۰۹۲۶۸۴۶۲/۸۵۸	CAB.۲۰.۹
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۱۸۷	۲/۰۳۰۰	۱۰۲۳۱۰/۰۰۸	AP.۲۰.۵
۰/۰۰۴۶	۰/۰۰۴۶	۰/۰۲۲۷	۰/۰۲۳۵	۰/۰۲۱۱	۰/۰۲۳۵	۱/۰۹۵۳	۴/۰۴۷۲	۱۰۸۱۹۸/۲۵۰	AP.۲۰.۷
۰/۰۷۰۴	۱/۰۰۴۵	۱/۰۰۴۵	۱/۰۰۴۵	۱/۰۰۴۵	۱/۰۰۴۵	۱/۰۱۱۹	۱/۰۸۸۹	۱۱۳۴۲۰/۳۳۲	AP.۲۰.۹
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۴۶۳۵۱۹۸۱۳۴/۴۰۹	CAB.۲۰.۵
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۶۲۲۳۴۷۷۳۰۳/۸۴۲	CAB.۲۰.۷
۰/۰۰۱۳	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۲۵	۷۷۸۰۹۸۰۶۶۲/۲۲۴	CAB.۲۰.۹

شکل ۴. میانگین زمان حل مسئله‌های نمونه CAB و AP برای نامساوی‌های معابر و پیش‌پردازش‌ها

جدول ۲. نتایج مربوط به زمان حل (ثانیه) برای داده‌های CAB و AP

نام مسئله	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	(۶)	(۷)	(۸)
CAB.۰.۵	۰/۱۱۶	۰/۲۹۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۴	۰/۱۴۳	۰/۱۳۰	۰/۱۹۲	۰/۰۷۵
CAB.۰.۷	۰/۱۷۹	۰/۲۶۷	۰/۱۷۰	۰/۱۷۲	۰/۱۷۷	۰/۱۸۳	۰/۰۹۰	۰/۰۷۲
CAB.۰.۹	۰/۲۳۵	۰/۱۶۸	۰/۰۸۶	۰/۱۸۷	۰/۱۷۱	۰/۱۶۹	۰/۱۶۵	۰/۱۸۱
CAB.۱۰.۵	۱/۲۵۲	۱/۲۴۱	۱/۰۳۹	۱/۴۲۴	۱/۲۴۴	۱/۳۶۰	۱/۳۰۸	۱/۲۷۵
CAB.۱۰.۷	۱/۴۸۳	۱/۲۲۶	۱/۱۷۴	۱/۱۲۸	۱/۰۵۷	۱/۸۴۸	۰/۸۴۸	۱/۲۵۴
CAB.۱۰.۹	۱/۸۰۱	۱/۲۳۴	۱/۱۸۴	۱/۴۲۷	۱/۱۷۷	۱/۱۶۰	۱/۲۱۱	۱/۶۲۳
AP.۱۰.۰	۴/۴۰۳	۳/۰۷۳	۳/۶۲۰	۴/۲۷۹	۴/۰۶۱	۳/۱۷۴	۴/۶۷۶	۴/۷۹۲
AP.۱۰.۷	۴/۰۳۸	۵/۰۳۲	۴/۳۸۹	۴/۱۱۳	۷/۳۷۴	۳/۵۹۶	۵/۷۹۰	۴/۹۲۵
AP.۱۰.۹	۴/۳۵۹	۵/۹۳۶	۴/۳۱۰	۴/۴۱۷	۴/۵۸۷	۴/۲۴۷	۵/۶۴۷	۴/۱۱۶
CAB.۱۰.۵	۱۰/۲۰۷	۱۰/۴۰۳	۸/۴۰۳	۷/۱۵۱	۱۳/۱۷۵	۸/۲۸۸	۱۱/۰۵۷	۱۰/۸۷۵
CAB.۱۰.۷	۱۱/۱۳۹	۱۰/۰۵۲	۱۰/۰۴۳	۱۰/۸۷۳	۱۱/۶۶۲	۱۱/۴۳۵	۹/۲۱۳	۸/۱۴۵
CAB.۱۰.۹	۲۳/۷۵۰	۲۶/۵۶۶	۱۹/۶۹۱	۲۷/۰۰۷	۱۲/۶۰۲	۲۰/۶۸۰	۱۳/۸۰۲	۱۶/۲۹۱
CAB.۲۰.۰	۶۱/۵۹۷	۵۸/۶۰۴	۵۶/۶۴۲	۶۲/۷۰۰	۵۷/۱۹۱	۵۷/۰۴۰	۵۹/۶۵۱	۵۰/۲۴۱
CAB.۲۰.۷	۱۶۴/۲۲۳	۱۸۷/۷۸۹	۱۸۷/۷۸۹	۱۹۶/۶۴۶	۱۹۲/۳۶۱	۱۶۰/۳۹۸	۱۵۴/۰۳۰	۱۳۰/۰۲۸
CAB.۲۰.۹	۱۲۴/۲۲۸	۱۲۶/۵۳۰	۱۲۶/۵۳۰	۱۱۶/۲۱۰	۱۲۸/۲۱۷	۱۱۱/۸۳۷	۱۰۹/۷۸۴	۵۹/۶۰۴
AP.۲۰.۰	۱۵۸۴/۷۳۹	۱۰۳۵/۲۳۵	۱۰۳۵/۲۳۵	۱۴۶۷/۴۲۰	۱۴۶۱/۴۶۴	۱۱۶۰/۰۹۵	۱۳۹۰/۲۴۴	۱۱۰۲/۸۳۲
AP.۲۰.۷	۱۶۹۳/۵۲۱	۱۰۸۸/۴۵۱	۱۰۸۸/۴۵۱	۱۳۵۷/۳۷۷	۱۷۸۸/۸۱۲	۱۳۲۳/۷۷۶	۱۷۷۲/۴۷۴	۸۸۷/۶۶۵
AP.۲۰.۹	۲۱۸۵/۵۳۱	۱۷۲۱/۴۶۸	۱۷۲۱/۴۶۸	۲۶۷۳/۸۷۳	۲۳۶۳/۵۹۴	۲۷۵۰/۶۹۰	۲۸۵۱/۳۰۴	۱۲۲۵/۶۰۱
CAB.۲۰.۰	۴۰/۰۵۳	۳۶/۶۷۱	۴۰/۸۴۱	۴۲/۸۴۱	۴۵/۶۵۱	۳۰/۰۵۷	۳۲/۲۱۷	۳۹/۰۵۷
CAB.۲۰.۷	۶۳/۵۱۲	۵۱/۷۵۷	۵۱/۷۵۷	۶۱/۵۷۱	۵۹/۴۰۸	۵۸/۵۱۴	۶۳/۳۶۱	۶۱/۸۸۹
CAB.۲۰.۹	۴۷۹/۲۴۲	۴۳۱/۴۳۳	۴۳۲/۳۴۵	۷۷۷/۸۷۱	۴۴۷/۴۶۲	۴۷۹/۶۷۲	۴۷۹/۲۲۳	۳۳۷/۱۳۹

شکل ۵. میانگین گره های مورد استفاده در حل مسائل نمونه CAB و AP با روش های پیاده سازی مختلف

جدول ۳. نتایج مربوط به تعداد گره های مورد استفاده برای داده های CAB و AP

(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	(۶)	(۷)	(۸)	نام مسئله
.	.	۱	۲	.	.	۲	۱	CAB.۰.۵
.	.	۵	۰	۰	۳	۵	۵	CAB.۰.۷
.	۳	۰	۰	۴	۰	۴	۰	CAB.۰.۹
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۱۰.۰
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۱۰.۷
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۱۰.۹
۳	۷	۳	۷	۷	۷	۵	۵	AP.۱۰.۵
۳	۷	۵	۷	۷	۵	۷	۷	AP.۱۰.۷
۳	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	AP.۱۰.۹
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۱۰.۰
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۱۰.۷
۳	۳	۳	۰	۵	۳	۳	۵	CAB.۱۰.۹
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۲۰.۰
۴	۳	۳	۵	۳	۵	۵	۳	CAB.۲۰.۷
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۲۰.۹
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	AP.۲۰.۰
۳	۵	۷	۳	۷	۵	۳	۵	AP.۲۰.۷
۷	۹	۹	۹	۹	۹	۷	۹	AP.۲۰.۹
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۲۵.۰
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۲۵.۷
.	.	۰	۰	۰	۰	۰	۰	CAB.۲۵.۹

۳-۵- بررسی عملکردها

همان‌طور که در جدول ۴ آمده، تعداد محورها و ارتباطات در جواب بهینه ارایه شده است. این جدول نشان می‌دهد که هر چه α بیشتر می‌شود، تمایل به احداث محور، کمتر می‌شود. در این حالت، با احتمال 86% می‌توان گفت که تعداد ارتباطات غیر محوری کم نخواهد شد. پس، مدیران بر اساس مقادیر α می‌توانند، مسئله را از لحاظ تعداد محورها مورد تحلیل قرار دهند تا تصمیم بهتری داشته باشند. با توجه به جدول ۲، زمان حل برای داده‌های با 20 نقطه برای دو نمونه داده استفاده شده، کاملاً متفاوت است، یکی از دلایل این تفاوت در تعداد محورهای جواب بهینه است. هنگامی که تعداد محورهای جواب خیلی زیاد (نزدیک به همه نقاط) باشد. مسئله در زمان حل کمتری به جواب می‌رسد.

همان‌طور که در شکل‌های ۳ تا ۵ نشان داده شده است، بهترین روش حل مسئله، استفاده از تمامی نامساوی‌های معتبر و پیش‌پردازش‌ها است (یعنی روش پیاده‌سازی ۸). حد پایین به دست آمده در روش حل ۸ حدوداً 20 برابر کمتر از عدم استفاده از نامساوی‌های معتبر و پیش‌پردازش‌های پیشنهادی است. بیشترین تأثیر در بهبود حد پایین به نامساوی‌های 38 و 39 اختصاص دارد، اما زمان حل مسئله با توجه به این دو نامساوی معتبر، بیشتر از زمان حل عدم استفاده آن‌ها است. روش حل 8 زمان حل را 38% نسبتاً به حل مدل خالص، بهبود بخشیده است. در واقع، $1/68$ برابر مسائل نمونه را سریع‌تر حل کرده است. همچنین به طور میانگین تعداد کره‌های کمتری نیز در حل CPLEX مسئله استفاده کرده است.

جدول ۴. نتایج مربوط به ساختار شبکه‌ای جواب‌های بهینه برای داده‌های CAB و AP

نام مسئله	محور	ارتباط محوری	ارتباط بین محور و غیر محور	نام مسئله	محور	ارتباط محوری	ارتباط بین محور و غیر محور	نام مسئله	ارتباط بین محور و غیر محور			
CAB.۵.۵	۲	۷	۲۴	CAB.۱۵.۹	۶	۹	۲۴	CAB.۱۵.۹	۳	۴	۱	۲
CAB.۵.۷	۲	۰	۳۶	CAB.۲۰.۵	۱۸	۱۸	۳۶	CAB.۲۰.۵	۳	۵	۱	۲
CAB.۵.۹	۲	۱	۱۹	CAB.۲۰.۷	۱۶	۲۸	۱۹	CAB.۲۰.۷	۱	۴	۱	۲
CAB.۱۰.۵	۶	۴	۳۱	CAB.۲۰.۹	۱۱	۲۲	۳۱	CAB.۲۰.۹	۳	۸	۸	۶
CAB.۱۰.۷	۵	۰	۱۷	AP.۲۰.۵	۳	۲	۱۷	AP.۲۰.۵	۴	۱۱	۵	۵
CAB.۱۰.۹	۲	۰	۱۹	AP.۲۰.۷	۳	۲	۱۹	AP.۲۰.۷	۹	۱۱	۱	۲
AP.۱۰.۵	۳	۰	۲۰	AP.۲۰.۹	۳	۲	۲۰	AP.۲۰.۹	۱	۹	۲	۳
AP.۱۰.۷	۲	۰	۲	CAB.۲۵.۵	۲۴	۵۹	۲	CAB.۲۵.۵	۵	۹	۱	۲
AP.۱۰.۹	۲	۰	۲	CAB.۲۵.۷	۲۴	۶۳	۲	CAB.۲۵.۷	۴	۱۰	۱	۲
CAB.۱۰.۵	۱۱	۳	۳۵	CAB.۲۵.۹	۱۵	۲۸	۳۵	CAB.۲۵.۹	۰	۱۳	۲۴	۱۳
CAB.۱۰.۷	۱۱	۱					۱		۱۵	۲۳	۱۱	CAB.۱۰.۷

۶- مثال موردی

با ضرب کردن هزینه تهیه شده در معکوس این ضریب‌ها، بردار هزینه ثابت محورها ایجاد شده است. هزینه ثابت بین محورها صد برابر ماتریس هزینه و هزینه ثابت بین محور و غیر محور و بین غیر محورها ده برابر ماتریس هزینه انتقال جریان است. جهت بررسی عملکرد مدل برای این داده‌ها، ضرایب تخفیف $0/3, 0/5, 0/7, 0/9$ و ۱ استفاده شده است و نتایج مدل و نامساوی‌های معتبر در جداول (۴)، (۵) و (۶) آورده شده است. به دلیل این‌که تعداد گره استفاده شده در حل برای مثال موردی صفر شده، جدول مربوط به این بخش ارایه نشده است.

همچنین جواب نمونه واقعی هنگامی که ضریب تخفیف برابر $0/3$ در نظر گرفته شده است، در شکل ۶ نشان داده شده است.

$$w_{ij} = \dots \times P_i \frac{P_j}{\sum_{k=1}^n P_k - P_i} \quad \forall i, j \quad (40)$$

در این پژوهش، داده‌هایی برای بیست و هشت شهر پر جمعیت کشور تهیه شده است. البته قابل ذکر است که شهرهای پر جمعیت اطراف تهران در نظر گرفته نشده است. ماتریس هزینه انتقال جریان بین این شهرها، یک صدم فاصله زمینی آن‌ها به کیلومتر در نظر گرفته شده است.

ماتریس جریان بین شهرها ماتریس حاصل از رابطه (Cetiner, 2003) که نوعی روش جاذبه سفر در حمل و نقل است، در نظر گرفته شده است. از آنجا که هزینه ثابت ایجاد محورها به عنوان یک عامل وزنی در تابع هدف هستند، چند عامل برای تهیه این هزینه‌ها استفاده شده است.

هزینه یک متر مربع واحد تجاری در هر شهر از مرکز آمار ایران تهیه و با توجه به سطح صنعتی بودن شهرها، حجم ورودی و خروجی بارها و وسعت شهرها ضریبی برای این هزینه‌ها ایجاد شده است.

جدول ۵. نتایج مربوط به ساختار شبکه‌ای جواب‌های بهینه برای مثال موردی

ضریب تخفیف	محور	ارتباط محوری	ارتباط بین محور و غیر محور	ارتباط غیر محوری	w_{ij}
$0/3$	۸	۱۰	۴۲	۱۶	
$0/5$	۵	۵	۴۴	۵۳	
$0/7$	۴	۴	۴۸	۶۰	
$0/9$	۲	۱	۳۸	۹۲	
۱	۲	۱	۴۰	۹۳	

جدول ۶. نتایج مربوط به زمان حل (ثانیه) برای مثال نمونه

ضریب تخفیف	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	(۶)	(۷)	(۸)
$0/3$	۳۵۶۲/۵۲۴	۲۲۶۳/۵۲۵	۳۶۸۳/۵۲۰	۳۴۷۳/۱۳۴	۲۳۷۳/۶۳۶	۳۶۲۴/۵۲۲	۳۶۲۰/۱۴۲	۱۹۰۲/۵۵۷
$0/5$	۳۳۶۲/۳۶۳	۲۰۴۲/۰۴۲	۳۲۶۳/۹۳۰	۳۴۷۳/۲۴۴	۲۱۶۳/۰۴۴	۲۳۷۴/۰۲۲	۳۴۲۱/۳۴۲	۱۷۹۸/۹۴۳
$0/7$	۲۴۹۲/۴۵۲	۱۵۲۶/۵۲۵	۲۴۹۳/۰۳۶	۲۵۸۳/۰۳۵	۱۶۲۵/۴۷۰	۲۴۷۵/۸۳۲	۲۵۲۴/۹۸۴	۱۱۶۸/۸۷۳
$0/9$	۱۴۷۳/۸۴۲	۹۳۴/۶۲۱	۱۴۸۲/۷۰۳	۱۵۸۲/۲۴۰	۱۰۴۲/۴۰۳	۱۴۷۵/۶۳۲	۱۴۹۳/۶۲۰	۶۷۱/۶۵۵
۱	۹۲۵/۵۲۶	۶۲۷/۸۲۲	۹۳۵/۵۲۵	۹۲۷/۳۱۵	۷۲۵/۵۲۲	۹۳۵/۰۴۳	۱۰۲۵/۶۳۲	۴۵۴/۷۰۴
میانگین	۲۳۶۳/۳۳۸	۱۴۷۸/۹۰۹	۲۳۷۱/۷۴۳	۲۴۰۷/۷۹۴	۱۵۸۶/۰۱۷	۲۳۵۷/۰۱۶	۲۴۱۷/۱۴۵	۱۱۹۹/۳۴۶

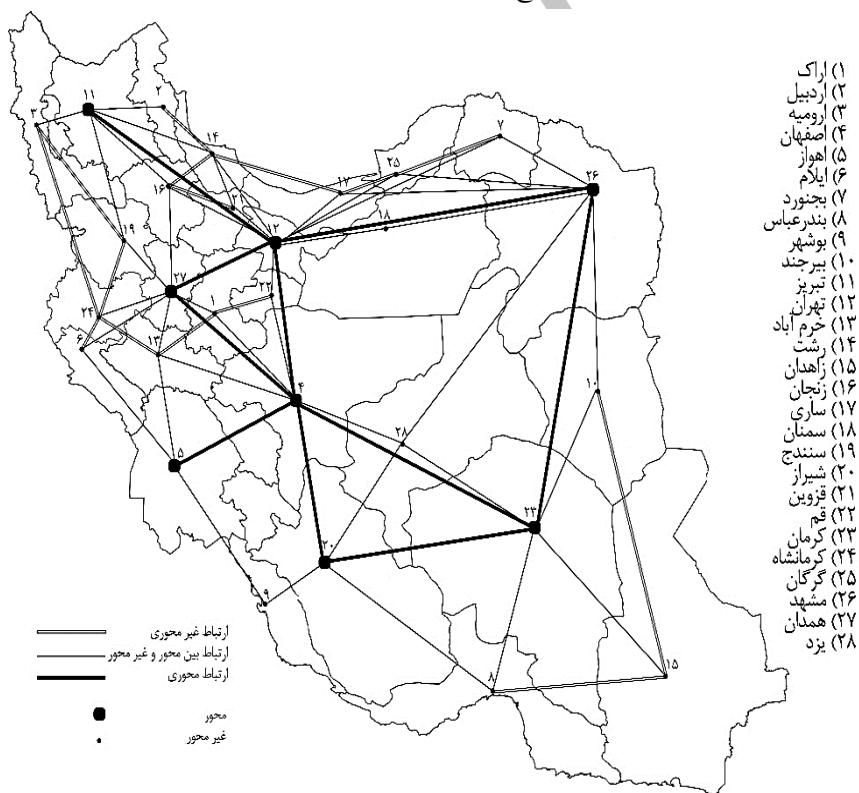
جدول ۷. نتایج مربوط به فاصله حد پایین از جواب بهینه (%) برای مثال نمونه

ضریب تخفیف	Obj	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	(۶)	(۷)	(۸)
۰/۳	۱۴۶۶۹۱/۲۵۲	۴/۲۶۰	۴/۲۶۰	۴/۲۴۱	۳/۲۱۸	۳/۲۱۸	۳/۲۱۸	۱/۰۰۸	۰/۰۰۰
۰/۵	۱۷۶۴۴۴/۷۱۴	۳/۶۲۱	۳/۶۲۱	۱/۲۹۳	۰/۶۲۲	۲/۹۳۲	۱/۳۸۳	۰/۱۱۲	۰/۰۰۰
۰/۷	۱۹۵۳۳۴/۶۲۲	۲/۳۰۵	۲/۳۰۵	۱/۶۳۰	۰/۲۱۹	۰/۳۴۳	۰/۲۱۴	۰/۱۱۲	۰/۰۰۰
۰/۹	۲۰۵۳۳۴/۶۰۷	۱/۵۲۴	۱/۵۲۴	۱/۱۵۳	۰/۱۳۴	۰/۲۷۲	۰/۱۰۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۱	۲۰۷۳۱۷/۴۱۱	۱/۷۶۴	۱/۷۶۴	۱/۴۲۵	۰/۰۳۴	۰/۲۱۵	۰/۰۱۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

حل شده‌اند. عملکرد نامساوی‌های معتبر برای این نمونه واقعی در جدول ۷ ارایه شده است. نتایج نشان می‌دهد که استفاده از تمامی نامساوی‌های معتبر و پیش‌پردازش‌ها (روش پیاده‌سازی هشتم)، حد پایینی را ارایه می‌کند که با جواب بهینه برابر است. همچنین با توجه به جدول ۶، استفاده از این روش به طور میانگین زمان حل کمتری را خواهد گرفت.

همانطور که جدول ۵ نشان می‌دهد؛ روند تغییرات تعداد محورها با تغییرات ضریب تخفیف همانند نتایجی است که از داده‌های نمونه CAB و AP گرفته شده است. یعنی با افزایش میزان ضریب تخفیف تعداد محورها کم خواهد شد. همچنین در این حالت، تعداد ارتباطات غیرمحوری کم خواهد شد.

جدول ۶ نشان می‌دهد که افزایش ضریب تخفیف موجب کاهش زمان حل خواهد شد. در نتیجه می‌توان مانند نتایج پیشین بیان کرد که جواب‌هایی که تعداد محور کمتری دارند، سریع‌تر

شکل ۶. جواب مربوط به ضریب تخفیف ۰/۳ به روی نقشه ایران

پژوهشنامه حمل و نقل، سال یازدهم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۳

مسائل دنیای واقعی در بخش ششم که مربوط به بررسی یک نمونه واقعی بوده، آورده شده است. علاوه بر این، اثرات تغییر ضریب تخفیف در تابع هدف و ساختار جواب می‌تواند مورد توجه مدیران بخش‌های حمل و نقلی قرار گیرد تا با توجه به این نتایج بتوانند تصمیمات بهتری اتخاذ نمایند. همچنین، جهت حل این مسائل، استفاده از تمامی پیش‌پردازش‌ها و نامساوی‌های معتبر ارایه شده رویه حل مدل را سریع‌تر و حدپایین مسئله آزاد شده خطی را بهبود می‌بخشد. برای مطالعات آتی پیشنهاد می‌شود که ظرفیت محورها و همچنین ارتباطات بین محورها محدود شود.

۸- پی‌نوشت‌ها

1. Hub
2. Tributary
3. Backbone
4. Nickel
5. Gelareh
6. Klincewicz
7. Alumar
8. Kara
9. Kim
10. Tcha
11. Zhang
12. Contreras
13. Chiu
14. Wang
15. Wasner
16. Zapfel
17. Calik
18. Yoon
19. Current
20. Catanzaro
21. Aykin
22. Australian Post
23. Civil Aeronautics Board

۹- مراجع

- Adler, N., & Smilowitz, K. (2007). "Hub-and-spoke network alliances and mergers: Price-location competition in the airline industry". *Transportation Research Part B*, Vol.41, pp.394-409.

شکل ۶ ساختار شبکه جواب نمونه واقعی را برای حالت خاص نشان می‌دهد. در این شکل به عنوان مثال جهت انتقال جریان از بندر عباس مسیر محورهای مشهد و کرمان را طی خواهد کرد. این مسیر را متغیر $a_{7,8}^{26,33}$ نشان می‌دهد، زیرا مقدار آن در جواب بهینه برابر یک شده است. جهت انتقال جریان بین این دو شهر، از دو محور استفاده شده است.

همچنین، به عنوان مثالی دیگر، جهت انتقال جریان بین بندر عباس و گرگان از هیچ محوری استفاده نمی‌شود و کالا به طور مستقیم ارسال خواهد شد. اگر بخواهید مثالی برای استفاده از چند محور جهت انتقال کالا در این شبکه بیان کنیم، باید به انتقال کالا بین ارومیه و بندر عباس اشاره کرد.

برای انتقال کالا بین این دو شهر باید از محورهای تبریز، تهران، اصفهان و شیراز استفاده کرد.

۷- نتیجه‌گیری

در این پژوهش یک مدل انعطاف‌پذیر و جامع برای مسائل مکان‌یابی- مسیریابی محورها ارایه شده است که علاوه بر کاربرد آن در صنعت حمل و نقل، می‌تواند در شبکه‌های مخابراتی و بازکنی نیز استفاده شود. برای افزایش سرعت حل مدل پیشنهادی، تعدادی نامساوی معتبر و پیش‌پردازش پیشنهاد شده است که عملکرد نسبتاً مناسبی برای مدل داشته‌اند. به نوآوری‌های این مقاله در ادامه اشاره شده است.

✓ ارایه مدلی که شبکه‌ای کاملاً انعطاف‌پذیر دارد، شبکه محوری آن ناکامل است و ارتباط مستقیم بین غیر محورها اجازه داده شده است.

✓ تابع هدف در مدل پیشنهادی برخلاف مقالات موجود در ادبیات شامل هزینه‌های مسیریابی، مکان‌یابی محور، ایجاد ارتباطات محور، محور و غیر محور و غیر محوری است.

✓ تعدادی نامساوی معتبر برای ایجاد تنگ کردن مدل، بهتر کردن حد پایین ناشی از آزادسازی خطی و افزایش زمان حل نیز پیشنهاد شده است.

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که مدل این مقاله، تقریب خوبی از کاربردهای دنیای واقعی مسائل مکان‌یابی- مسیریابی محور ارایه کرده است. نمونه‌ای از چگونگی استفاده از مدل در

- (Master of Science thesis, Middle East Technical University).
- Çetiner, S., Sepil, C., & Süral, H. (2010). "Hubbing and routing in postal delivery systems". *Annals of Operation Research*, Vol.181, pp.109-124.
  - Chiu, S., Lee, Y., & Ryan, J. (1995). "A Steiner ring star problem in designing survivable telecommunication networks". *INFORMS National Meeting*. New Orleans.
  - Contreras, I., Fernández, E., & Marín, A. (2009). "Tight bounds from a path based formulation for the tree of hub location problem". *Computers & Operation Research*, Vol.36, pp.3117-3127.
  - Contreras, I., Fernández, E., & Marín, A. (2010). "The Tree of Hubs Location Problem". *European Journal of Operational Research*, Vol.202, pp.390-400.
  - Dennis, N. (1994). Airline hub operations in Europe. *Journal of Transport Geography*, Vol.2, pp.219-233.
  - Ernst, A., & Krishnamoorthy, M. (1996). "Efficient algorithms for the uncapacitated single allocation p-hub median problem". *Location Science*, Vol.4, pp.139-154.
  - Gelareh, S., & Nickel, S. (2011). "Hub location problems in transportation networks". *Transportation Research Part E*, Vol.47, pp.1092–1111.
  - Ishfaq, R. (2012). "LTL logistics networks with differentiated services". *Computers & Operations Research*, Vol.39, pp.2867-2879.
  - Kim, J. G., & Tcha, D. W. (1992). "Optimal design of a two-level hierarchical network with tree-star configuration". *Computers and Industrial Engineering*, 22, 273-281.
  - Klincewicz, J. G. (1998). "Hub location in backbone/tributary network design: a review". *Location Science*, Vol.6, pp.307-335.
  - Kuby, M., & Gray, R. G. (1993). "The hub network design problem with stopovers and feeders: the case of federal express". *Transportation REsearch Part A*, Vol.27, pp.1-12.
  - Alumar, S., & Kara, B. Y. (2008). "Network hub location problems: The state of the art". *European Journal of Operational Research*, Vol.190, pp.1-21.
  - Alumar, S., Kara, B. Y., & Karasan, O. E. (2009). "The design of single allocation incomplete hub networks". *Transportation Research Part B*, Vol.43, pp. 936-951.
  - Aykin, T. (1994). "Lagrangian relaxation based approaches to capacitated hub-and-spoke network design problem". *European Journal of Operational Research*, Vol.79, pp. 501-523.
  - Aykin, T. (1995). "The hub location and routing problem". *European Journal of Operational Research*, Vol.83, pp. 200-219.
  - Bollapragada, R., Camm, J., Rao, U. S., & Wu, J. (2005). "A two-phase greedy algorithm to locate and allocate hubs for fixed-wireless broadband access". *Operations Research Letters*, Vol.33, pp.134-142.
  - Calik, H., Alumar, S., Kara, B. and Karasan, O. (2009). "A tabu-search based heuristic for the hub covering problem over incomplete hub", *Computers and Operations Research*, Vol.36, pp.3088– 3096.
  - Campbell, J. F. (1994). "Integer programming formulations of discrete hub location problems". *European Journal of Operational Research*, Vol.72, pp.385-407.
  - Campbell, J. F., & O'Kelly, M. E. (2012). "Twenty-five years of hub location research". *Transportation Science*, Vol.46, pp.153-169.
  - Carello, G., Della Croce, F., Ghirardi, M., & Tadei, R. (2004). "Solving the hub location problem in telecommunication network design: a local search approach". *Networks*, Vol.44, pp.94-105.
  - Catanzaro, D., Gourdin, E., Labbe, M., & Ozsoy, F. A. (2011). "A branch-and-cut algorithm for the partitioning-hub location-routing problem". *Computers & Operations Research*, Vol.38, pp.539-549.
  - Çetiner, S. (2003). "An iterative hub location and routing problem for postal delivery systems",

- Yaman, H., Kara, B. Y., & Tansel, B. C. (2007). "The latest arrival hub location problem for cargo delivery systems with stopovers". *Transportation Research Part B*, Vol.41, pp.906-919.
- Yoon, M. G., & Current, J. (2008). "The hub location and network design problem with fixed and variable arc costs: Formulation and dual-based solution heuristic". *The Journal of the Operational Research Society*, Vol.59, pp.80-89.
- Yoon, M. G., Beak, Y. H., & Tcha, D. W. (2000). "Optimal design model for a distributed hierarchical network with fixed-charged facilities". *International Journal of Management Science*, Vol.6, pp.29-45.
- Zanjirani Farahani, R., Hekmatfar, M., Boloori, A., & Nikbakhsh, E. (2013). "Hub location problems: a review of models, classification, solution techniques, and applications". *Computers & Industrial Engineering*, Vol.64, pp.1096-1109.
- Zhang, L. (2009). "The tree-hub center allocation problem". *Proceedings of the 47th Annual Southeast Regional Conference*, (p. Article No. 44). Clemson.
- Lee, Y., Lim, B. H., & Park, J. S. (1996). "A hub location problem in designing digital data service networks: Lagrangian relaxation approach". *Location Science*, Vol.4, pp.185-194.
- Liu, J., Li, C. L., & Chan, C. Y. (2003). "Mixed truck delivery systems with both hub-and-spoke and direct shipment". *Transportation Research Part E*, Vol.39, pp.325-339.
- Nickel, S., Schobel, A., & Sonneborn, T. (2001). "Hub location problems in urban traffic networks". In M. Pursula, & J. Niittymaki, *Mathematics Methods and Optimization in Transportation Systems*. Springer.
- O'Kelly, M. E., & Miller, H. J. (1994). "The hub network design problem: A review and synthesis". *Journal of Transport Geography*, Vol.2, pp.31-40.
- Puerto, J., Ramos, A. B., & Rodriguez-Chia, A. M. (2010). "Single-allocation ordered median hub location problems". *Computers & Operations Research*, Vol.38, pp.559-570.
- Wang, Z., Lin, C., & Chan, C. K. (2006). "Demonstration of a single-fiber self-healing CWDM metro access ring network with unidirectional OADM". *Photonics Technology Letters, IEEE*, Vol.18, pp.163-165.